

Neodkladné a neopakovatelné úkony

Abstrakt

Předkládaná práce se zabývá institutem neodkladných a neopakovatelných úkonů, ve kterých se spojuje potřeba nalezení rovnováhy mezi požadavkem na ochranu státu, společnosti a oprávněných zájmů osob na straně jedné a zajištěním spravedlivého procesu pro osobu, proti které se trestní řízení vede, na straně druhé. Jejich úkolem tak sice je umožnit orgánům činným v trestním řízení zajistit pro navazující řízení pomíjivé důkazy a provést úkony, jejichž pozdější provedení je ohroženo, a to i za cenu narušení práv obhajoby. Zároveň však mají obžalovanému poskytnout ochranu tím, že budou prováděny pouze při splnění zákonných podmínek. Hlavním cílem práce je co nejkomplexnější analýza neodkladných a neopakovatelných úkonů ve smyslu trestního řádu a nalezení sporných otázek a problémů, které se v praxi objevují.

Diplomová práce je členěna do čtyřech částí, které se zabývají jednotlivými aspekty institutu neodkladných a neopakovatelných úkonů.

První část práce je rozdělena do dvou kapitol. V první kapitole je popsán historický vývoj institutu od roku 1961. Kapitola druhá se zaměřuje na rozbor legální definice neodkladných a neopakovatelných úkonů, jejich účel a funkci a představuje také úkony, které mohou být jako neodkladné nebo neopakovatelné prováděny a za jakých podmínek.

Druhá část představuje problematiku neodkladných a neopakovatelných úkonů v průběhu celého přípravného řízení. První kapitola podrobněji přibližuje průběh přípravného řízení, kapitola druhá představuje rozdílnou roli neodkladných a neopakovatelných úkonů v jednotlivých typech přípravného řízení.

Třetí část má ve čtyřech kapitolách za cíl podrobný rozbor zvolených úkonů, které jsou typicky prováděny jako neodkladné či neopakovatelné. Kapitola první se zaměřuje na domovní prohlídku a prohlídku jiných prostor a pozemků, zejména s důrazem na odůvodnění neodkladnosti či neopakovatelnosti v příkazu k jejímu provedení. Stejný aspekt je zkoumán i ve druhé části, věnované odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. Část třetí analyzuje výslechy svědka a rekognici, které jsou prováděny jako neodkladné nebo neopakovatelné úkony podle § 158a trestního řádu před zahájením trestního stíhání. Čtvrtá část je věnována rekognici jakožto neopakovatelnému úkonu. Hlavní použitou metodou je analýza dostupné judikatury, včetně judikatury ESLP. Tato část se pokouší nalézt slabá místa v právní úpravě a sporné otázky z praxe, zejména co do důkazní síly výsledků těchto úkonů, a předkládá také možná řešení.

Závěrečná čtvrtá část představuje pojetí neodkladných a neopakovatelných úkonů v návrhu nového trestního řádu a navazuje tak na část třetí. Jejím cílem je zhodnotit nakolik plánovaná právní úprava reflektuje problémy, které praxe přináší a případně navrhnout možná zlepšení.

Zjištění, ke kterým autorka ve své práci došla, jsou přehledně shrnuta v závěru, který zmiňuje hlavní výsledky zkoumaných otázek.